

עמ"ת 65046/09/17 - מדינת ישראל נגד עבד אל מנאן טיבי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

01 אוקטובר 2017

עמ"ת 65046-09-17 מדינת ישראל נ' טיבי

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העוררים מדינת ישראל

נגד המשיבים
עבד אל מנאן טיבי

נוכחים:

ב"

ב"כ העוררת עו"ד יניב בן הרוש ב" המשיב עו"ד שי טובים

המשיב התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השופט עודד מורנו) אשר לא נעתר לבקשת העוררת לעכב את ביצוע או להשהות את ביצוע החלטתו אשר קבעה הקלה בתנאים מגבילים של משוחרר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהחלטת בימ"ש קמא, סבורני כי הערר בדיון יסודו.

בימ"ש קמא קבע כי הוא נעדר סמכות להורות על השהיית החלטתו לשם הגשת ערר וזאת לאור פרשנות סעיף 55 בחוק המעצרים. עוד קבע בימ"ש השלום כי לא ניתן לבסס את הסמכות על סעיף 3 לחסד"פ ולקבוע כי קיימת סמכות טבועה לכך.

סבורני כי בעניין זה נפלה שגגה בהחלטת בימ"ש השלום.

עמוד 1

בימ"ש השלום דן בעיון חוזר על החלטת שחרור קודמת ועלפי סעיף 54 לחוק המעצרים, רשאי ביהמ"ש לקיים את ההחלטה הקודמת, לשנותה או לבטלה ולתת החלטה אחרת במקומה. סבורני כי סעיף זה מסמיך את ביהמ"ש אף להשהות את החלטתו או לקבוע את מועד כניסתה של ההחלטה לתוקף.

ביהמ"ש, אשר משנה החלטה קודמת אשר נקבעה בעניינו של משוחרר, מוסמך להורות כי ההחלטה תיכנס לתוקף למועד מאוחר יותר ובמסגרת זו רשאי גם לאפשר השהייה של ההחלטה לשם בחינתה על ידי ערכאת הערעור.

סבורני אף בסעיף 55 לחוק המעצרים אינו יוצר הסדר שלילי לגבי משוחררים.

יש לציין כי קיימות החלטות רבות מספור של בתי המשפט המחוזיים וכן של בתי משפט השלום אשר נוהגים כך מזה שנים רבות. לא מצאתי כי קיימת עילה לסטות מהפרקטיקה הקיימת.

אשר על כן, אני מקבל את טענת העוררת במישור העקרוני ומכאן יש לבחון את הערר לגופו של עניין.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ח, 01/10/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השופט מורנו) אשר ביטל את התנאים המגבילים בעניינו של המשיב. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי דין הערר להתקבל.

המשיב היה משוחרר בתנאים של מעצר בית חלקי עם אפשרות יציאה לעבודה וזאת בהתאם להחלטה מחודש יוני 2017. יצוין כי למשיב מיוחסות עבירות של פציעה וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות בצוותא.

עסקינן באירוע אלימות חמור אשר לכאורה ביצע המשיב ביחד עם בנו כלפי קטין אחר.

ראשית נפלה שגגה בהחלטת ביהמ"ש אשר סבר שתנאי השחרור של הקטין בוטלו כליל ולא כך הוא, ואולם לא בכך העיקר.

שנית, מדובר במשיב בעל עבר פלילי משמעותי אשר כולל עבירות רכוש, סמים, אלימות ונשק והמשיב אף ריצה עונשי מאסר לרבות מאסר למשך שנתיים בגין עבירות אלימות חמורות.

עמוד 2

אכן חלוף הזמן מצדיק עיון חוזר במקרה דנן ואולם לא קיימת הצדקה לביטול כליל של התנאים המגבילים וזאת בשים לב לכך שלא התבקש וממילא לא התקבל תסקיר שירות מבחן משלים. מובן הדבר כי אין הכרח בקבלת תסקיר משלים לשם הקלה בתנאים ואולם בנסיבות האמורות ולאור אינדיקציה משמעותית לשינוי שחל מאז ההחלטה הקודמת, היה מקום שהקלת התנאים תהיה מידתית ולא גורפת.

בנסיבות אלה אני מורה על ביטול החלטת בימ"ש קמא.

המשיב יהיה רשאי לצאת ממעצר הבית, בליווי ובפיקוח, בכל יום בין השעות 12:00 עד 17:00. ככל שהמשיב יהיה מעוניין בכך, ביכולתו לפנות לבימ"ש קמא בבקשה לקבלת תסקיר, ולאחר קבלת התסקיר יהיה מקום לבחון את המשך התנאים.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ח, 01/10/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט